

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii contabilității nr. 82/1991

Având în vedere necesitatea revizuirii măsurii de stabilire a regimului fiscal aferent unor cheltuieli înregistrate de contribuabilii plătitori de impozit pe profit care derulează tranzacții cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa I sau anexa II din Lista Uniunii Europene a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale,

ținând cont de susținerile reprezentanților mediului de afaceri care efectuează tranzacții cu unele state listate în anexele I și II din Lista Uniunii Europene a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, privind reanalizarea sferei de aplicare a nedeductibilității cheltuielilor înregistrate de acești contribuabili plătitori de impozit pe profit, și în contextul necesității dezvoltării cooperării economice,

ținând cont de necesitatea corelării prevederilor existente privind veniturile din salarii și asimilate salariilor, neimpozabile, cu reglementările similare privind veniturile care nu intră în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii, referitor la contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora, primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, și pentru aplicarea unui tratament fiscal unitar,

luând în considerare necesitatea corelării termenului de depunere a declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entitățile supuse regimului transparenței fiscale cu termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul anual se stabilește pe baza normelor de venit,

luând în considerare necesitatea efectuării unor corelări în vederea asigurării aplicării unitare a reglementărilor fiscale cu privire la impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii,

având în vedere că, începând cu data de 1 ianuarie 2021, ar fi trebuit să se aplice noul plafon pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de 4.500.000 lei și să fie posibilă exercitarea opțiunii pentru aplicarea acestui sistem oricând în timpul anului și întrucât prin Legea nr. 296/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost modificate toate prevederile Codului fiscal necesare în vederea implementării acestor măsuri,

în vederea respectării intenției de reglementare care a stat la baza modificării art. 282 din Codul fiscal prin Legea nr. 296/2020, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru eliminarea echivocului din cuprinsul Codului fiscal generat de coexistența unor prevederi diferite care se raportează atât la noul plafon, cât și la plafonul de 2.250.000 lei,

având în vedere necesitatea menționării exprese în aria de aplicabilitate a prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, precum și a persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România, pentru corelare cu prevederile Codului fiscal, astfel încât să nu rămână entități în afara ariei de reglementare contabilă,

ținând cont de necesitatea actualizării prevederilor legii contabilității în funcție de modificările aduse unor acte normative, cu incidență asupra raportărilor contabile, precum și de importanța eficientizării modului de implementare a anumitor atribuții ce revin Ministerului Finanțelor în ceea ce privește asigurarea transparenței informațiilor cu caracter public, precum și a schimbului de informații necesare realizării atribuțiilor altor instituții,

ținând seama de importanța introducerii unor prevederi prin care să fie stabilite condițiile în care informațiile cuprinse în situațiile financiare anuale/raportările contabile anuale existente în baza de date a Ministerului Finanțelor pot fi transmise de minister în baza unor protocoale de colaborare,

având în vedere atribuția Ministerului Finanțelor de a încheia protocoale de schimb de informații și documente, precum și de colaborare cu ministere, instituții publice și cu alte organizații, potrivit competențelor atribuite,

ținând cont că neadoptarea măsurii de revizuire a regimului fiscal al cheltuielilor, pentru determinarea impozitului pe profit, ar conduce la afectarea financiară a unor afaceri desfășurate în România, care implică tranzacții efectuate cu o persoană situată într-un stat inclus în anexele I și II din Lista Uniunii Europene a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale și care reprezintă furnizori tradiționali de bunuri și servicii pentru o categorie importantă de contribuabili,

ținând seama de faptul că nepromovarea reglementărilor în domeniul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii ar avea consecințe negative, în sensul în care:

a) nepromovarea măsurii privind corelarea prevederilor impozitului pe venit cu cele privind contribuțiile sociale obligatorii pentru veniturile reprezentând contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora, primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, ar genera dificultăți privind aplicarea tratamentului fiscal;

b) necorelarea dintre termenul de depunere a declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entitățile supuse regimului transparenței fiscale, în cazul veniturilor din activități agricole pentru care venitul anual se stabilește pe baza normelor de venit, și termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice ar conduce la disfuncționalități în îndeplinirea obligațiilor declarative ale contribuabililor;

c) necorelarea reglementărilor fiscale cu privire la impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii în cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ar conduce la îndeplinirea obligațiilor privind calculul, declararea și plata acestor obligații fiscale în mod neunitar, generând confuzie în rândul plătitorilor și beneficiarilor acestor venituri, întrucât în lipsa efectuării corelărilor tehnice necesare ar persista echivocul prevederilor legale privind plafonul aplicabil, generând confuzie la nivelul persoanelor impozabile care doresc să aplice sistemul TVA la încasare și nu ar fi respectată intenția de reglementare care a stat la baza majorării plafonului,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,
în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 25 alineatul (4), litera f¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f¹) cheltuielile privind tranzacțiile efectuate cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa I din Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pentru tranzacțiile efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2021, numai în situația în care cheltuielile sunt efectuate ca urmare a unor tranzacții care nu au un scop economic;”

2. La articolul 76 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere/adopte, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă sau în regulamentul intern.

Nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, cu excepția indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.

În cazul cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori, veniturile sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos, nu depășește 150 lei:

- (i) cadouri oferite angajaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;
- (ii) cadouri oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie;
- (iii) cadouri oferite angajaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie.

Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, regulamentul intern, sau primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, este neimpozabilă, în măsura în care valoarea totală a acestora nu depășește într-un an fiscal, pentru fiecare angajat, nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate;”

3. La articolul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. — (1) Beneficiarii de venituri din salarii și asimilate salariilor datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri, cu excepția persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenți fiscali români, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 82.”

4. La articolul 78 alineatul (2¹), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenți fiscali români, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 82.”

5. La articolul 107, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entitățile supuse regimului transparenței fiscale la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent. Declarația cuprinde și cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii. Asociatul desemnat are obligația transmiterii către fiecare membru asociat a informațiilor referitoare la venitul impozabil ce îi revine corespunzător cotei de distribuire din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii, în cadrul aceluiași termen.”

6. La articolul 133, după alineatul (15⁶) se introduce un nou alineat, alineatul (15⁷), cu următorul cuprins:

„(15⁷) În anul 2021, termenul de depunere a declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entitățile supuse regimului transparenței fiscale, prevăzută la art. 107 alin. (5) și art. 125 alin. (4), este până la data de 15 aprilie 2021 inclusiv. În cadrul aceluiași termen, asociatul desemnat are obligația transmiterii către fiecare membru asociat a informațiilor referitoare la venitul impozabil/venitul net/pierdere ce îi revine corespunzător cotei de distribuire din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii sau corespunzător cotei de participare, conform contractului de asociere, după caz.”

7. La articolul 142, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere/adopte, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă sau în regulamentul intern.

Nu se cuprind în baza de calcul al contribuției nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, cu excepția indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.

În cazul cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori, veniturile nu sunt cuprinse în baza de calcul al contribuției în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos, nu depășește 150 lei:

- (i) cadouri oferite angajaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;

- (ii) cadouri oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie;
- (iii) cadouri oferite angajaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie.

Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, regulamentul intern, sau primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, nu se cuprinde în baza de calcul, în măsura în care valoarea totală a acestora nu depășește într-un an fiscal, pentru fiecare angajat, nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.”

8. La articolul 146, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale, datorată potrivit legii, revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite direct persoanei fizice de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenți fiscali români și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care sunt aplicabile prevederile alin. (4);

c) persoanelor fizice, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite direct persoanei fizice de plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români, alții decât angajatorul.”

9. La articolul 168, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate, datorată potrivit legii, revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite direct persoanei fizice de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenți fiscali români și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care sunt aplicabile prevederile alin. (4);

c) persoanelor fizice, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite direct persoanei fizice de plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români, alții decât angajatorul.”

10. La articolul 220⁶, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă,

a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul și plată a contribuției asiguratorie pentru muncă, care se datorează potrivit legii, revine după cum urmează:

a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;

b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite direct persoanei fizice de alte entități decât angajatorul, cu excepția situației persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenți fiscali români și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care sunt aplicabile prevederile alin. (2);

c) persoanelor fizice, când avantajele în bani și/sau în natură sunt acordate și plătite direct persoanei fizice de plătitori de venituri care nu sunt rezidenți fiscali români, alții decât angajatorul.”

11. La articolul 282 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) persoanele impozabile, care au sediul activității economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului și care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare fie începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, fie ulterior în cursul anului înregistrării în scopuri de TVA. Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA aplică sistemul TVA la încasare începând cu această dată. Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare ulterior, în cursul anului înregistrării în scopuri de TVA, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care și-a exercitat opțiunea, cu condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depășit plafonul prevăzut la lit. a).”

12. La articolul 282 alineatul (4), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) persoanele impozabile care în anul precedent au depășit plafonul de 4.500.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a);

d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului și care au depășit plafonul de 4.500.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcție de operațiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 316.”

13. La articolul 282, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puțin până la sfârșitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepția situației în care în cursul aceluiași an cifra de afaceri depășește plafonul de 4.500.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depășit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depășește plafonul de 4.500.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 4.500.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depășit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare și care nu depășește în cursul unui an plafonul de 4.500.000 lei poate renunța la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între datele de 1 și 20 ale lunii, cu excepția primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din

Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se realizează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea.”

14. La articolul 291 alineatul (3) litera c), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 450.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare;”

15. La articolul 324, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)—(8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 20 inclusiv a lunii anterioare începerii perioadei fiscale din care va aplica sistemul TVA la încasare, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) nu depășește plafonul de 4.500.000 lei în anul calendaristic precedent și în anul calendaristic în curs, până la data depunerii notificării, și că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligația să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare și cifra sa de afaceri nu a depășit plafonul de 4.500.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)—(8), începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b) care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare ulterior înregistrării în scopuri de TVA, în cursul anului înregistrării, trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 20 inclusiv a lunii anterioare începerii perioadei fiscale din care va aplica sistemul TVA la încasare, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) nu depășește plafonul de 4.500.000 lei în anul calendaristic în curs, până la data depunerii notificării, și că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare.”

16. La articolul 324 alineatul (14), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care depășește în cursul anului calendaristic curent plafonul de 4.500.000 lei are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 20 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depășit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 282 alin. (5). În situația în care persoana impozabilă care depășește plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (16). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligația de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare și data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare.”

17. La articolul 324, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(16) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3)—(8). Registrul este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscriserea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Nu sunt înscrise în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare persoanele impozabile care nu depun notificarea în termenul prevăzut la alin. (12). Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (14), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condițiile prevăzute la alin. (14). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situația în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii își exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2), începând cu data publicării în registru.”

Art. II. — Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Unitățile fără personalitate juridică, cu sediul în străinătate, care aparțin persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), cu sediul în România, unitățile fără personalitate juridică din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în străinătate, persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, precum și persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, potrivit prezentei legi.”

2. La articolul 4 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de către Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică, definite potrivit legii, care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată, respectiv emitere de monedă electronică și prestare de servicii de plată, pentru Fondul de garantare a depozitelor bancare și schemele de garantare a depozitelor supravegheate de Banca Națională a României, precum și pentru orice alte entități care intră în sfera sa de reglementare contabilă, conform legislației specifice aplicabile;”

3. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii deținute la începutul activității, cel puțin o dată în cursul exercițiului financiar, precum și în cazul fuziunii, divizării ori transformării sau al lichidării și în alte situații prevăzute de lege.”

4. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Înregistrarea în contabilitate a operațiunilor determinate de fuziunea, divizarea sau transformarea ori lichidarea, potrivit legii, a activității persoanelor prevăzute la art. 1 se face pe baza documentelor corespunzătoare întocmite în asemenea situații.”

5. La articolul 28, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul fuziunii, divizării și transformării, precum și în situația lichidării, în condițiile legii, caz în care situațiile financiare au aceleași componente cu situațiile financiare anuale.”

6. La articolul 28, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Situațiile financiare și raportările contabile prevăzute la alin. (2) se păstrează timp de 10 ani.”

7. La articolul 28, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Situațiile financiare anuale constituie un tot unitar și sunt însoțite de raportul administratorilor, raportul de audit sau raportul comisiei de cenzori, după caz, raportul privind plățile către guverne, în cazul în care reglementările contabile aplicabile prevăd obligația întocmirii acestuia, precum și de propunerea de distribuire a profitului sau de acoperire a pierderii contabile.”

8. La articolul 29, alineatul (1) se abrogă.

9. La articolul 29, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Situațiile financiare anuale consolidate sunt însoțite de raportul consolidat al administratorilor, raportul de audit, precum și raportul consolidat privind plățile către guverne, în cazul în care reglementările contabile aplicabile prevăd obligația întocmirii acestuia.”

10. La articolul 34, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Situațiile financiare anuale ale persoanelor juridice de interes public sunt supuse auditului statutar, care se efectuează de către auditori financiari autorizați, în condițiile legii, sau firme de audit autorizate, în condițiile legii.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin *persoane juridice de interes public* se înțelege: societățile ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată; instituțiile de credit; instituțiile financiare nebankare, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general; instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică, definite potrivit legii, care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată, respectiv emiteri de monedă electronică și prestare de servicii de plată; Fondul de garantare a depozitelor bancare; schemele de garantare a depozitelor supravegheate de Banca Națională a României; societățile de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare; fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative și administratorii acestora; societățile de servicii de investiții financiare, societățile de administrare a investițiilor, organismele de plasament colectiv, depozitari centrali, casele de compensare, contrapărți centrale și operatori de piață/sistem autorizați/avizați de Autoritatea de Supraveghere Financiară; societățile/companiile naționale; societățile cu capital integral sau majoritar de stat; regiile autonome.

(4) Sunt supuse, de asemenea, auditului statutar situațiile financiare întocmite în vederea efectuării operațiunilor de fuziune, divizare sau transformare ori a operațiunilor de lichidare, dacă persoanele respective au obligația auditării situațiilor financiare anuale.”

11. La articolul 35, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, precum și situațiile financiare interimare se păstrează timp de 10 ani.”

12. La articolul 36, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Situațiile financiare anuale întocmite în vederea efectuării operațiunilor de fuziune, divizare ori transformare sau a lichidării persoanelor respective se depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor în condițiile prevăzute de reglementările contabile emise în acest sens.”

13. După articolul 37 se introduc două noi articole, articolele 37¹ și 37², cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — Informațiile cu caracter public, cuprinse în situațiile financiare anuale/raportările contabile anuale, sunt cele publicate pe site-ul Ministerului Finanțelor. Acestea se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor și sunt extrase din situațiile financiare anuale/raportările contabile anuale depuse de entități la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor.

Art. 37². — (1) Ministerul Finanțelor, direct sau prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, poate încheia protocoale cu autorități publice și instituții publice și de interes public, instituții de cercetare, instituții de învățământ superior, organisme profesionale reglementate și alte entități de interes public, având ca obiect schimbul de informații, atunci când actul de înființare/reglementare a acestora prevede atribuții a căror realizare necesită utilizarea informațiilor cuprinse în situațiile financiare anuale/raportările contabile anuale existente în baza de date a Ministerului Finanțelor.

(2) Prin protocoalele prevăzute la alin. (1) se stabilesc modalitatea și periodicitatea transmiterii informațiilor, cu respectarea cadrului legal aplicabil în ceea ce privește confidențialitatea datelor existente în baza de date a Ministerului Finanțelor.”

14. La articolul 41 punctul 2, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) întocmirea, semnarea și depunerea în termenul legal la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor a situațiilor financiare anuale și, după caz, a situațiilor financiare anuale consolidate, a situațiilor financiare interimare, precum și a raportărilor contabile;”

15. La articolul 41 punctul 2, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) întocmirea și depunerea în termenul legal la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor a rapoartelor prevăzute de art. 28 alin. (7) și art. 29 alin. (2¹);”

16. La articolul 41, punctele 7 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„7. nerespectarea obligației privind auditarea, conform legii, a situațiilor financiare anuale, a situațiilor financiare anuale consolidate, precum și a situațiilor financiare interimare;

8. nedepunerea, potrivit prezentei legi, a situațiilor financiare anuale, a situațiilor financiare anuale consolidate, a situațiilor financiare interimare, precum și a raportărilor contabile;”

17. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 41 se sancționează cu amendă, după cum urmează:

a) cele prevăzute la pct. 1 și 9, cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei;

b) cele prevăzute la pct. 2 lit. a), b) și c), cu amendă de la 300 lei la 4.000 lei;

c) cele prevăzute la pct. 2 lit. f), cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;

d) cele prevăzute la pct. 2 lit. g), cu amendă de la 100 lei la 200 lei;

e) cea prevăzută la pct. 3, cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei;

f) cele prevăzute la pct. 2 lit. d), pct. 4 și 5, cu amendă de la 400 lei la 5.000 lei;

g) cea prevăzută la pct. 6, cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei;

h) cea prevăzută la pct. 7, cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei;

i) cea prevăzută la pct. 8, cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

j) cele prevăzute la pct. 2 lit. e), astfel: cele referitoare la întocmire și semnare, cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei; cea referitoare la depunerea în termenul legal, cu amendă de la 300 lei la 1.000 lei, dacă perioada de întârziere este cuprinsă între 1 și 15 zile lucrătoare, cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei, dacă perioada de întârziere este cuprinsă între 16 și 30 de zile lucrătoare, și cu amendă de la 1.500 lei la 4.500 lei, dacă perioada de întârziere depășește 30 de zile lucrătoare;

k) cea prevăzută la pct. 2 lit. e¹), cu amendă de la 300 lei la 1.000 lei, dacă perioada de întârziere este cuprinsă între 1 și 15 zile lucrătoare, cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei, dacă perioada de întârziere este cuprinsă între 16 și 30 de zile lucrătoare, și cu amendă de la 1.500 lei la 4.500 lei, dacă perioada de întârziere depășește 30 de zile lucrătoare.”

18. La articolul 42, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către persoanele cu atribuții de inspecție fiscală și control financiar, precum și de personalul din cadrul altor structuri ale Ministerului Finanțelor, respectiv ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, respectiv ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Art. III. — Pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit, cheltuielile efectuate ca urmare a unor tranzacții cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa II din Lista Uniunii Europene a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, reprezintă cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal începând cu trimestrul I al anului 2021, respectiv pentru determinarea rezultatului fiscal al anului 2021 în cazul contribuabililor care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul contribuabililor care intră sub incidența art. 16 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare și care au depășit în cursul lunii ianuarie 2021 plafonul de 2.250.000 lei, dar nu au depășit plafonul de 4.500.000 lei, nu vor fi radiate din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare.

Art. V. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. I pct. 2 și 7—10 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență;

b) prevederile art. I pct. 11—13 și 15—17 intră în vigoare la data de 1 martie 2021.

(2) Prevederile art. II pct. 14—18 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Ordinele prevăzute la art. 42 alin. (4) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care sunt stabilite alte structuri ale Ministerului Finanțelor, respectiv ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală și personalul din cadrul acestora care constată contravențiile și aplică amenzile, se emit în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a dispozițiilor art. II pct. 18.

Art. VI. — Prevederile art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță de urgență, intră în vigoare la data de 1 martie 2021 și se aplică până la intrarea în vigoare a art. I pct. 160 din Legea nr. 296/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 24 februarie 2021.
Nr. 13.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea domnului Ionuț-Cătălin Stancu în funcția de președinte al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului

În temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionuț-Cătălin Stancu se numește în funcția de președinte al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului.

(2) La data prevăzută la alin. (1), Decizia prim-ministrului nr. 49/2021 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 15 ianuarie 2021, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 26 februarie 2021.
Nr. 163.